



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.236/2023/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. évi november hó 28. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t:

A gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. június 23. napján kihirdetett 14.B.135/2023/10. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtását 1 (egy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a végrehajtás elrendelése esetére vonatkozik.

Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának Bűnjel Csoportja Bj.3400-I/845/2023. számon bevételezte. Az összeégett mobiltelefon kiadását mellőzi, és megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2023. június 23. napján kihirdetett 14.B.135/2023/10. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében [Btk. 160.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés], és ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztést végrehajtási fokozatát fogházban állapította meg, kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Főügyészség Büntetőbírósi Ügyek Osztálya BF.1768/2021. számú, írásban indokolt fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény miatt a sértett halála a kialakult heveny idegrázkódtatás miatt kifejezett fájdalommal és szenvedéssel járt, valamint az általa okozott tűz a kórház berendezési tárgyaiban 15.000.000 forintot meghaladó kárt okozott. Ennek alapján az ügyészi mértékes indítványban írt büntetés felelne meg a büntetékiszabási elveknek.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.547/2023/3. számú átiratában azt fejtette ki, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján korlátozott, a bejelentett ügyészi fellebbezés a Be. 583.§ (3) bekezdésén alapul.

[5] A bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a vádlott lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, bűnösségét a váddal egyezően elismerte, a nyilatkozata elfogadásának a Be. 504.§-ában meghatározott törvényi feltételei fennálltak.

[6] A törvényszék a történeti tényállást és a minősítést a váddal egyezően állapította meg, ítéletét a Be. 542.§-a alapján indokolta.

[7] A Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontja és a Be. 591.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[8] Az enyhítő és súlyosító körülményeket a törvényszék feltárta és megalapozottan jutott arra, hogy a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásának van helye. Tévedett azonban, amikor jelentősen eltért a vádlott javára az ügyészi mértékes indítványtól, amely a középértéket tekintve már így is elég méltányos. Csak az ügyészi indítvánnyal egyező tartamú szabadságvesztés lehet alkalmas a büntetési célok eléréséhez. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[9] A fentiek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje meg, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[10] A fellebbezések nem megalapozottak.

[11] Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen a vádlott beismerő nyilatkozatát végzéssel a Be. 504. § (3) bekezdése szerint fogadta el és a Be. 504. § (6) bekezdése alapján hozta meg érdemi döntését.

[12] Az ítéltábla megállapította, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadásának a Be. 504.§ (2) bekezdésében írt feltételei fennálltak.

[13] A Be. 580.§ (2) bekezdés a) és b) pontja alapján az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek, amennyiben a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta.

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállást és a minősítést a vádirattal egyezően állapította meg.

[15] A felülbírálat korlátja így a Be. 606.§ (3) bekezdése alapján az, hogy ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseit csak akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének van helye.

[16] Az eljárási szabályok vizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre vonatkozó perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, a Be. 607. § (1), 608. § (1) és 609.§ (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem valósított meg, a már kifejtettek szerint a vádlott beismerő nyilatkozatát törvényesen fogadta el.

[17] A vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének nincs helye.

[18] Az ítéltábla a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki az igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény alapján, hogy a vádlott nem szenved és a cselekmény idején sem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely kizárná vagy korlátozná a cselekménye társadalomra veszélyességének a felismerésében vagy abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

[19] Az elsőfokú bíróság feltárta a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, ezek azonban annyiban kiegészítésre szorulnak, hogy a vádlott javára kell értékelni, hogy a kórházban a tűzjelző készülék nem működött, amely a hatékony mentést késleltette, valamint azt is, hogy a sértett kimentése a jelenlévő ápolószemélyzet részéről technikai okokból nem volt lehetséges, úgy volt a szobában elhelyezve, amely a hatékony és gyors mentést eleve kizárta.

[20] Ezen körülményekből megállapítható, hogy bár a sértett halálához vezető okfolyamatot a vádlott indította el, ekként a büntetőjogi felelősségének a megállapítása és a cselekmény minősítése is törvényes, azonban számos olyan, a vádlottól független, fent hivatkozott közrehatás is megállapítható, amely a sértett hatékony mentését hátráltatta.

[21] Ezen körülmények alapján az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben nem indokolt a törvényi minimumnál hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, a vádlott büntetlen előélete, életkora és egészségügyi állapota alapján pedig a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetőek, így annak végrehajtását a Btk. 85.§ (1) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette, és a próbaidő tartanát is egy évben határozta meg.

[22] A feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést ennek folytán annyiban kellett pontosítani, hogy az a szabadságvesztés végrehajtása elrendelésére vonatkozik.

[23] Az eljárás során lefoglalt mobiltelefon összegégett, az így már értéktelen, annak kiadását a vádlott sem kérte, ezért a Be. 320.§ (2) bekezdése alapján a megsemmisítését rendelte el.

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[25] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsulésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. november 28. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.135/2023/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.236/2023/7. számú ítéletében írt változtatásokkal 2023. november 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. évi november hó 28. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke